

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:	VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.	Hirdetéseket
Egész évre 4 Korona	Szerkesztőség és kiadóhivatal:	és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.
Fél évre 2 Korona	Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.	
Negyed évre 1 Korona		

Háziipar.

Nem szepítjük magunkat. Mindig jajgatunk, de nehezen indulunk neki mindennek, mi sóhajtozásunk alapját képezi, nem adjuk rá fejünket, hogy vállvetett munkával elhárítanók az okokat, hogy megszüntessük az okozatokat.

Mikor tűzveszély van községünkben, akkor minden alkalommal a tűzoltó intézmény létesítése képezi elmékedésünk tárgyát.

Tavaszszal, — mikor már fogytán van a szegénység kamrájában a kenyér, — feljajdulunk, vajha bármi ágát üzné népünk a háziipar foglalkozásnak. Ne töltené tétlenségben az időt. Az új nemzedék megtanulná, hogy az idő pénz, hogy a foglalkozás existenciát ad, a munka nemesít.

Ugyan miféle foglalkozást adhatnak mi népünknek?

A selyemhernyó tenyésztés iránt nem melegszik fel népünk. Ez már másfél száz év előtt meg volt kísérelve, kormányilag elrendelve, az ellenszégülők büntetve lettek. Hasztalan! Siker nem koronázta az irányadók törekvését.

A méhészetre a lehető legrosszabb évek járnak. A meglevő méhészet is, mely községünk területén üzetik, már már kihalóban van. Ezt ma javasolni a népnek semmi esetre sem opportunus.

Egy ügyes pedagógus, — kivel szóba álltunk, — nagyon helyesen fejtegette azon kérdést, mikép lehetne, s mire lehetne népünket szoktatni a háziipar mezején, hogy tétlenségben ne penészednék otthon, s a legszükségesebbeket a háztartásához be is szerezhethné.

Szerinte Mindszenten indokolva volna a fűzfónás mesterségére tanítani a népet. A Tisza völgye hazája a fűzfának, a fűzek különféle fajtáját kellene meghonosítani, a mi könnyű szerrel volna elérhető.

Az ismétlő iskolát kivetkeztetni

kellene a mai jellegéből. Ismételje az iskolából kimaradt ifju az irás, olvasás és számadást, a többi időt a fűzfónás mesterségének elsajátítására fordítsa, e munka lenne a fő s kötelező tantárgy.

E célból ügyes mestert kellene szerezni, ki az oktatást vezetné.

Csakis akkor, s úgy lehet valamit lendíteni, ha a háziipar ez ágának elsajátítását kötelezővé, még pedig szigoruan kötelezővé tennők.

Mozduljon meg a mindszei társadalom, hasson a megyére, ennek alapján a szakminiszterre, hogy népünket a háziiparra vezessük, mert a mai világban munka nélkül megélni lehetetlen.

Alkohol és népelvasmány.

Anglia ösmeretes puritán erkölcséről. Népe érdekeit mindenkor megvédte, féltékenyen őrizi és már ebből a szempontból is nem kell csodálkoznunk világhatalmi állásán, bámulatos nagyságu és roppant gazdagságán. Hatalmassá tesz egy nemzetet, ha fiait óvja meg annyi ártalmas, káros dolgoktól, a mik nem az emelkedés felé viszik, hanem sülyeszitk, aláhúzzák a fertőbe, hol elvész a tiszta gondolkodás, hol eltompul a jobb érzelem, hol megszűnik a nemesre, szépre, jóra való törekvés és hol a nemzet önönmagát temeti el csuf halállal, undok elmulással, rút véggel.

Angolország már régóta örökdió népe erkölcsi fölött s első sorban a leghatalmasabb, legveszedelmesebb ellenségnek: az alkoholizmusnak üzent hadat, a lehető legszűkebb korlátok közé szabván az angol nép italélvezési hajlamait.

Igy például az angol birodalomban, hogy vásár- és ünnepnapokon a korcsmák és egyéb italkimérők zárva kell hogy legyenek és ezzel mintegy kényszerítve van a nép más szórakozás után látni szabad idejében, de főleg oda céloz ez a kiválóan értékes törvény, hogy a nép családja körében töltse el a munkaszünet óráit. Azonban ezzel még nem érte be az angol kormány, intézkedéseiben tovább ment és igen szigorú törvényeket honosított

meg az államban, nevezetesen, ha valaki kelleténél többet iszik, úgy hogy lerészegedik, a rendőrség letartóztathatja, sőt köteles is letartóztatni.

Ha olyan férfi vagy asszony részegedik le, aki hét évnél fiatalabb gyermekről köteles gondoskodni, az egyszerű részegségért egy hónapi börtönre ítélhető.

Akit részegségért háromszor elítéltek, az a krónikus részegek listájára került és fényképét a rendőrség valamennyi korcsmának átadja. Ha azután akárhonnán akar szeszes italt beszerezni, pénzbírságra, később pedig börtönre ítélik. A kerület korcsmárosait szintén szigoruan megbüntetik, ha ilyen részeg embernek pálinkát adnak. Az ellen az asszony vagy férfi ellen, aki a részegek listáján szerepel, házastársa válópört indíthat.

Ha kezdetben némely szenvedélyes alkohol kedvelő fittyet is fog hányni az új törvénynek, nyilvánvaló, hogy utóbb szépen leszokik a tulmennyiségű italélvezésről és beéri azzal, a mivel minden más józan természetű ember beérheti.

Az ilyen paragrafusok hatnak. Az efféle törvényeknek meg van a kellő hasznuk és lehetővé teszik, hogy józanul gondolkodó, igaz érzésű, derék munkás nemzeté fejlődjön ki a nép.

Mennyire hátra vagyunk mi e tekintetben! Sehol sem mutatkoznak mi nálunk ily arányu hajlamok. Minő nagy részvétlenség, a közöny e fajta nagy horderejű törvényjavaslatokkal szemben.

Haladunk a magunk kiszabott útján. A nép szabadidejében dorbézolhat, a sárga földig leihatja magát, a szenvedély föltétlenül tobzódhat, az érzelem magas hullámai szabadon csaponghatnak, — egymást megbicskázhatják az emberek, az ital butító, bátorító, örjítő hatása alatt. A részegség nálunk csak kihágás számba megy és nevétségesen ki s büntetést rónak ki rá. A beszámíthatatlan állapotban elkövetett gyilkosságnál enyhítő körülmény a nem normális állapot, a helyett, hogy még érzékenyebben sujtanak.

Mennyire hátramaradott, tudatlan még a mi népünk. Hányan, de hányan még olvasni sem tudnak. Azonban a korcsmában ők viszik a vezető szerepet, ökleikkel hatalmasakat ütnek az asztalra és cifra káromkodásokat ere-

getnek ki pipafüsttel veegyesen szájukon. Aztán az a magyar virtus, hogy melyik bírja jobban az italt. Aztán áll a versenyivás, az áldatlan, hóbortos és veszedelmes szeszivás.

Sok helyütt enyhébb viszonyok fejlődtek ki az idők folyamán. A földmivelésügyi miniszter számos vidéken állított fel népkönyvtárakat, s ellátta ezeket jó, magyaros, könnyen érthető nyelven írott olvasmányokkal és sok parasztgazdánál, földmives embernél meg is van a foganatja, szabadidejét — főleg a téli időszakot — hasznos, lelket mivelő és nemesítő olvasással tölti.

De mikor jön majd el annak az ideje, hogy széles e hazában ily bölcsen fognak gondolkodni az emberek? Akkor, mikor Anglia mintájára a legszigorubb intézkedéseket mintegy szoritani fogjuk a népet arra, hogy józan fejjel gondolkozzék és a civilizáció iránt legyen fogékony lelkiállása.

A kormány hatáskörébe tartozik, hogy nagyszabású reformokkal oda-hatnák, hogy a nép más irányban szórakozzék, más szempontokból mérlegelje, nézze szabad idejének eltöltését, kihasználását.

Szerte-széjjel az országban létesítenek, teremtsenek népkönyvtárakat, lássák el jó, zamatos, szabatos irányú könyvekkel az egyes községek értelmiségeit, a papok, tanítók, jegyzők hazafias kötelessége felvilágosítani a népet, hogy mennyire kívánatos ó olva jas-

mányokkal való foglalkozás.

Talán idővel észre térnek az emberek, megkedvelik lassan-lassan az olvasmányokat, azokból sok értékeset merítenek, szellemeik megelevenül, értelmük tisztul, lelkük megelevenül s aztán önállóan gondolkodván, nem lehet elámitani őket tévtanokkal, kedélyökre, lelkielökre nem lehet hatni álbölcsességgel és fejüket nem hagyják elcsavarni izgatók csalfa dogmái által.

Csak ily uton lehet fokozatosan egyengetni azt az ösvényt, mely a népet a jó útra téríti; számtalan öntudatlan és a nemzetre kártékony hibából meggyógyítja s az így kialakult egészséges szellemű nemzet asián bátran cselekedhet s jövőjét építheti szilárd alapokra.

Vegyesek.

— Templom jubileum. A rom. kath. templom száz éves fenállásának emlékére rendezendő ünnepélyek sorrendje a következő: 22-én délelőtt 10 órakor egyházi szónoklat, utána ünnepélyes mise; 23-án ugyanígy; 24-én, mint a főünnepen 10 órakor egyházi szónoklat, utána ünnepélyes mise, melyet Dr. Ulár István pápai prelátnak, apát, szentesi esperes plebános foginsultával és segédlettel celebrálni. Ugyan-e nap a mise keznete előtt lesz „Te Deum.“ A szónoklatokat mindhárom nap Kellér Lajos helyi plebános fogja tartani. Tájékozásul az érdeklődőknek.

— Gyűlés. A vármegyei közigazgatási bizottság folyó hó 14-én tartotta rendes havi ülését. Ugyanaz nap ülésezett a fegyelmi választmány is s több fegyelmi ügyben döntött.

— Agyonlőtte a gazdája fiát. Korom Pál tanyai lakos 6 éves János nevű fiát folyó hó 12-én este 6 órakor Lajos nevű 18 éves bérese, vadászfegyverrel történt babrálás közben, mely megtöltve volt, — véletlenségből — agyonlőtte. A fiu nyomban meghalt. A szentesi kir. járásbírósa a vizsgálót és bonczolást folyó hó 13-án ejtette meg.

— Közgyűlés. A mindszenti „Katholikus Kör“ évi rendes közgyűlését folyó évi február hó 8-án tartotta igen szép számú közönség érdeklődése mellett. Főtisztelendő Keller Lajos elnök ur távolléte folytán a gyűlést Hárm János alelnök ur nyitotta meg és vezette végig. Az eszme dús elnöki megnyitó után Vitos János jegyző az éves jelentést olvasta fel, mely teljesen körvonalozta úgy az elnökség, mint az igazgató választmány egész évi működését, nemkülönben a kör életében felmerült nevezetesebb mozzanatok is felemlítve úgy a pénztári évi zárszámadást, mint a könyvtár állományát. A tagok szaporodására nézve a jelentés úgy szólt, hogy az elmúlt 1902. évben beiratkozott 26 rendes és 4 pártoló tag: így tehát a tagok jelenlegi létszáma 141; ebből rendes tag 118 és pártoló tag 23. — Végül a tisztújítás ejtetett meg, még pedig a régiak személyében. — Mint értesülünk a kör ügyei és bel életére nézve mind nagyobb érdeklődés nyilvánul, s — tekintve a kör célját is — idővel igen tekintélyes körré nőheti

TARCZA.

Miért is nem vette el a harangozó lányát?

Mikor valami nevetséges kisszerűség pöffeszkedése hat nevető idegeinkre, akkor eszünkbe jut — Ugocsa megye. „Ugocsa non coronat!“ — írja fel a helytartóságnak e kis apró vármegye, mely sem kisebb, sem nagyobb egy arisztokrata dominiumainál.

Ugocsa non coronat, írja akkor, midőn a magyar közvélemény lelkesedésének lobogó oltárán az eszme fut szét, hogy legyen Magyarországának koronázott királya.

Mit ér e szent tűz, ha a vótumok serpenyőjébe Ugocsa is beleadja szavazatát, a „non“-t.

Mit ér? Sokat. Megnevetett e parányiság erőlködése, önkénytelenül a felhő csöppjeire gondolunk, a mi lepotyog a tengerbe, s soha se tudja meg azt senki: nagyobb lett-e vele a tükre, vagy sem . . .

Ezeket pedig mind el kellett mondani, mert hiszen a textust Ugocsa megyéből veszem.

A Vihorlát-Gutin végső ágai kerítik Hömlöcz községét Ugocsa megyében. Tiltakozom előre minden oly feltevés ellen, mely azt állítaná: hogy e kis községben a kultura nem foglalt helyet. Tagadom, mert a bogárhátú viskók tenyérnyi ablakán mindenütt ott van már a XX-ik század hetedik hatalma: az ujság. — Ablaküveget pótol.

Ezt leszámítva, a kultura bizony vászorongva lából idáig. Ugy szólnán, alig ért ide, mert a legújabb népszámlálás is az irni-olvasni tudók alig 7 perzentjét állapi-

totta meg. A szappanfogyasztás, e második is mérve a műveltségnek, szintén egy jövőd virágzás fokát lesi; de ott a kis falu határán, a mulandó élet jelezi: a kis kupok a földön, szóval: a sirok egész rendje már azt igazolja, hogy a közegészségügy ázsiai mivoltját találjátok itt és egész nomád prezist a gaz-tetők alatt. Értve azt, hogy számos emberi hajlékban ember és barom Noe bárkájabeli helyzetben szorul meg télen.

Egyszer — és nem is oly régen — a haladás szellője lengett végig. A tanító nélküli falu felemelkedett a helyzet magaslatára s a népség egyértelmű akarata hangosan követelte a XX-ik század jellegzetes médiumát: a tanítót. Valami leirhatatlan vad lelkesedés vett erőt a tömegben, a ki áhított epedő szomjúsággal: a földi nyomoruság szimbolumára, a tanítóra.

S hogy miat paedagógiai elvek követelik szemléltessen is az egetverő lelkesedést, bátor leszek rendre elsorolni ama pazar fizetést, amit a mesternek Hömlöcz korszakos emberei, a tanügy lángoló szeretetében megszavazni készek valának:

1-ször. 3 hold első minőségű ugocsa megyei termékellen parlagot;

2-ször. 5 köből mindenféle uzsora nélkül teljes osztrák értékben kiszolgáltatandó tengerit (tengerre magyar!);

3-ször. 10 kemény flórest egy évi szólóban;

4-szer. 1 csomó legelőt, tekintettel tanítói helyzetére a vadsóskák és egyéb gyógynövények teritóriumát;

5-ször. 25 iskolás gyermek fejenkénti megviselt egy forintját;

6-szor. Az egyházközség 20 egész meg nem viselt egy-egy forintját;

7-szer. Fára 5 forintot és több rendbeli sötét éjszakákat, mikor alkalom van van hozzá — lopni; a mi kerek sommában értsd meg szemfüles Clió, kinek leirhatatlan nagy a kőtáblád — százhuszonnégy forintot.

Nemes idéálok majdnem elszállithatlan batyujával állított Hömlöcz községébe egy novellába illő szép napon, a melyen különben egész nap az eső esett Husznay János kollegánk, oklevéllel s egész sereg dicséző okmányokkal, amik szép képességét oly előnyösen jellemzik. S mint aféle láng buzgalmu ember, a kőcsoz állapotok kifésüléséhez fogott. Egetverő munka volt a kultura palántáit itt e mivelésbe kezdett talajba eldugtatni, erélyen nem tört meg semmi, még a mindennapi koplalás sem hozta ki sodrából, s s ha erre célzások történtek, rögtön készen volt a válaszszal.

— Ne feledjétek, hogy a nemzeti színgy élő profétái nem — zöldugorkán tengődtek-e: s nem hatalmas nemzeti közérzést teremtettek-e mégis?

Az ilyen telivér lelkesedést külön kell — agyonütödni, mint egy nyelves csongrádi asszony beszélő organumát, ha elhalálozott.

Nos hát? — agyonütötték.

Eleinte szállán ment minden. Az iskolaügy Edilisei és Aerophagjai lelkes ügyszere-ttel kísérték a tanító becsvágyó munkáját. Sőt — horrendum dictu — minek utána látták, hogy a nagy-hömlöczzi fizetés 124 forintján a Hasznay collega idegenből hozott zsirja egyre fogy s elszomorító lesoványodás tünetei hova-tovább elszomorító mérvben

ki magát. — Isten áldása legyen munkájukon!

— Halálozás. Dr. Csató Zsigmond és neje Kiss Ilona, Csató Sándor, özv. Csató Kálmáné Kolosváry Ilona és kis fia Bálintka, Csató Kálmán és Lajos úgy a maguk, mint a nagyszámu rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel jelentik, hogy jó édes atyjuk, illetve nagyatyjuk és a jó rokon: CSATÓ SÁNDOR, nyugalmazott tanító 1903. február hó 11-én délután fél 2 órakor, 77 éves korában, hosszas szenvedés után elhunyt. A drága halott földi maradványai február hó 13-án délután 3 órakor tétettek a szentesi ev. ref. egyház középtemetőjében örök nyugalomra. Béke vele! Áldás emlékezetén!

— Értékes ajándék. Mindszenti község képviselőtestülete a róm. kath. templomot 100 éves jubileuma alkalmával egy értékes miséző kehellyel ajándékozta meg. A kehely a napokban megérkezik, s a község házában megtekinthető lesz.

— A vasárnapi munkaszünet szabályozása. Az egész kereskedő- és iparos-világot érdeklő hírt közölt egy budapesti lap a múlt hét folyamán. Azt írta, hogy a kereskedelemügyi miniszter a kereskedelmi üzletekre vonatkozó munkaszünet ügyében már folyó hó 19-én rendeletet fog közzé tenni, melylyel f. hó 21-től kezdve tíz évre, mint próbaidőre, elrendeli a teljes vasárnapi munkaszünetet és ha az új rend beválik, akkor törvényhozással fogja a gyakorlatot szentesíteni. Félhivatalosan megczáfolják ezt a híradást. A czáfolat szerint a kereskedelemügyi miniszter foglalkozik ugyan

a vasárnapi munkaszüneti rendelkezések módosításának kérdésével; ez irányban a tárgyalások remélhetőleg legközelebb folyamatba is tétetnek: de szó sem lehet arról, hogy akár az illető fővárosi lapban érintett, akár más irányu rendelkezésekre nézve már annyira konkrét megállapodások lennének, hogy ezek alapján már február 19-én rendelkezés is történjék. Erről szó sem lehet, mert a kérdés még nincs ennyire előkészítve. Minden alapot nélkülöznek a fővárosi lap közlésének azon részei is, melyek a 10 évi próbaidőre vonatkoznak.

— Lopások Kisteleken. Kisteleken, mint levelezőnk jelenti, egyre tartanak a téli időben a lopások. Zánócz József, a kit csak nemrég szurt mellbe egy csendőr, mikor lopáson tetten érték s ott ellenszegült, most újabb lopáson került kézre. Seiler Henrik udvaráról lopott el marhabőröket, amiket előbb Kiss Lajos korcsmárhoz, azután Balogh György csizmadiahoz vitt rejtekbe. Az éjjel azonban Deszpót csendőrőrmester megtalálta a tolvajt a bőrökkel és Zánóczot, Kisst, Balogot letartóztatta.

— A gőzgépezélok és kazánfűtők képesítő vizsgái Szegeden márczius hó 8-án délelőtt 9 órakor fognak megtartatni. A kelően felszerelt vizsgálati kérvények, a vizsga előtt 6—10 nappal küldendők be a kerületi kir. iparfelügyelőséghez, Szegedre, Szilágyi-utca 1. szám.

— A „Vállalkozók Lapja” és annak német kiadása a „Bauunternehmer und Lieferant” című, Budapesten megjelenő szaklapok 1903. évi január elsejével a XXIV-ik évfolyamra nyitnak előfizetést, melyre azzal

hívjuk fel a vállalkozók, mérnökök, építésszek, építőmesterek, építőiparosok, rajzolóok, szállítók, gyárosok, nagyiparosok, munkavezetők, szakmányosok és bérlők figyelmét, hogy e lapokban jeles szakközkeken kívül közölve lévén az országban felmerülő összes építkezésekre, szállításokra, bérletekre és adásvételekre vonatkozó árlejtések és árverések a vasutépítési, vízszabályozási, valamint minden más téren előforduló vállalati hírek; a mérnöki és általában a technikai szakba vágó mindennemű tervpályázatok, — mindazok, kik a vállalkozás terén óhajtanak működni, e lapokban hasznos útmutatót találnak valamint azok is, kik a jelzett szakokban állást vagy foglalkozást keresnek. — Előfizetési ár akár a magyar, akár a német kiadásra: egy évre 8 forint, fél évre 4 forint, negyed évre 2 forint. — Előfizethetni lehet minden postahivatalnál, valamint a nevezett lapok kiadóhivatalában Budapesten, IV. ker., Váci-utca 86. (Só-utca 2.) szám alatt.

MAGYAR IPAR

Következőn felsorolt saját készítményű jó minőségű áruiknak árjegyzékét áttekinthetőre ajánljuk.

1 drb. bécsi piros paplan	1	80
1 " bordon "	2	60
1 " Satin Cachmir paplan	3	80
1 " atlasz Cachmir paplan	5	20
1 " selyem atlasz	8	50
3 részű volin matrasz	4	50
3 " Crin de afrique	7	—
1 " szőr	10	—
3 " szőr	14	—
1 szalmaszák letűzve	2	20
1 drb. acél sodrony ágybetét	5	50
1 " párnázott ruganyos matrasz	15	—
1 összehajtható vaságy tengerifü matraszal	10	—
1 drb. flanel takaró	1	80
1 asztal, 2 ágyterítő	5	50

Giehner Mór és Testvére BUDAPEST
Üllői-út 3. sz.
1902. augusztus hó 1-től IV., Múzeum-körút 27.

mutatkoznak, ismét egy likat eresztettek áldozatkészségük szíjján s népes gyülekezetet tartának, amelyen a lelkesedés valóságos szirokkója pusztított, s egyértelműleg elhatározták, hogy tevékeny néptanítójuk működését méltányolván, csupán ad perszonám még (hallatlan! . . .) 10 kőből tengerit szavaznak meg, melyek kifogástalan kiméréséről teljes garantiát vállalnak; azonfelül: a 25 forint egyházi szubvencziót majdhogy kétszerannyira, tudniillik 45 forintra csigázzák fel, s a fájárandóság 5 forintos tételét, minekutána a tanító szolid, éjjel aludni szerető, békés polgárnak bizonyult: 10 forintra emelik fel.

Nagy volt az öröm Ugocsádiában! — Az nap az égi ragyogó kifli, apró pogácsáival, mintha lekvárral kenték volna be, — látta az örömkönyveket siró hömlöczi kollega.

Derűre-borura.
Él ugyanis Hömlöcz községében egy Kortynszky György nevű polgártársunk, akinek sok a szellemi kobakjában a vágott dohánya és egy — leányzója, szüzi erényekben gazdag, a világért se essék rá semmiféle makula.

E polgártárs, a ki egyébként a hömlöci egyházközség bizalmából évtizedek óta közmegelegedésre a — harangozóit tisztet is végzi, — eszének gyöplűit megeresztette, s imígyen gondolkozik:

— A mesternek most már szép fizetése lesz. Majd csak hogynem olyan, mint az enyém. Most már hozzáadom a leányomat. Dictum factum!

És amaz emelkedett perczekben, mi-

közben kollégánk a kutyáról módszeres leczkét tartott, beállított az iskola szentélyébe harangozó hősünk, a ki mellesleg iskolaszéki tag és hömlöczi közügyek oszlopos embere — és beharangozott.

Hivatkozott ugyanis a paradicsom tiltott fájára, s ez ifju incidensből kiindulva, okkalmóddal rátért a leányajánlati processusra, a mely alatt képzelhetni! hősünk mennyire illegett-billegett, vagyis méltatlankodott.

S ne is csodáljuk őt, ha a váratlan körülmény diplomáciai furfangjának árkából kikergette és áperte kimondta az ultimatumot, hogy a kilátásba helyezett gyöngéd kötelékek ellen teljes erejéből rugdalózik s arról mit sem akar tudni.

Nem vörösebb a hömlöczi katrinca, mint amilyenre befüstölte a méltatlankodás erre az egyenes szóra a harangozó urat. Egész furia hámozódott ki belőle. S az iskola szentélyéről megfélekedve, harangozóit állásával összeférhetlen éktelenkedésekre fakadt, s kijelentette, hogy tekintse a tanító e perczen magát — kicsapottnak.

S nyomban összeterelte Hömlöcz népeleleit s nyomban határozatba ment, hogy a fizetésjavításról készített okmány — nem gílt; de sőt a felsőbbséghez feljelentés tétetik bujtogatással vádolva Husznay kollégát.

A feljelentés hamar érkezett, s ezzel soraink már dülöngélni térnek. Mert ha eddig vigjátékot irtunk, most valósággal a tragoedia tonusába kell csapnunk, mert a feljelentésnek vizsgálat, a felületes vizsgálat és hamis tanuk egész légióinak — hivataivesztés lett a foganatja.

Az egyházmegye humanus érzéséről tanuskodik azonban, hogy hősünket egy

másik állással: a kalocsa-zorbival kínálta meg legott, mit a remitens kolléga körülményénél fogva vonakodott elfogadni;

1-ször: mert amaz állás jóval csekélyebb volt, mint ez;

2-ször: mert ő is azon ideális lelkek egyike, kiknek elvük: hogy légyen igazság és vesszen a világ. Szerencsétlen elv ne kövessétek.

Az egyházmegye erre egy fenomenális döntvényt hozott: azt nevezetesen, hogy Husznay János a felajánlott állást el nem fogadva, világos jelét mutatta annak, miszerint tanítónak egyáltalán alkalmatlan, s így az egyházmegye részéről végleges alkalmatlan volta kimondatik, s eme területen jövőben sehol sem alkalmaztatik.

Természetes, hogy a Sokrátesz logikájával készített e végzést Husznay kollégánk a miniszterig apellálja s a dolgok ilyen körülményei között nem kér egyebet, mint állami nyugdíjat, mert ha fegyelmi esetéből kifolyólag hivatalal nem kínálják meg, úgy végleg nyugdíjvesztettnek kellett hinnie magát, de az egyházi hatóság eljárása, hogy őt új állással kínálta meg, oda enged gyanítani, hogy ő a tanítói hivatalra még sem méltatlan annyira. A mint hogy is van.

E történetben a további szerep egy maczkóé.

Fejezzük be e képet egy mélabus akkorddal, A tanító ez időszerinti vegetációját ugocsamegyei emberbarátok könyörülte eredményezi. Ha a kukoriczakenyér napi alamizsnája elmaradna: hősünk éhen halna.

Azt hiszem eléggé mélabus. És csak az a hiba: hogy igaz.

Karaszka Kálmán.

A közönség figyelmébe.

Kossuth Ferencz publicisztikai tevékenységét most február 1-én teljesen lekötötte az „Egyetértés“-nek, melynek főmunkatársává lett. Erre vonatkozólag közlte és Fenyő Sándor, az „Egyetértés“ főszerkesztője közt a következő levélváltás történt:

Nagyságos

Kossuth Ferencz
elnök urnak

Budapesten.

Abban a hatalmas küzdelemben, melyet az „Egyetértés“ a magyar nemzet igaz jogaiért, a valódi szabadelvűségért és a demokratikus haladásért közel négy évtizeden keresztül folytatott és a mostani súlyos veszedelmek között kettőzött erélylyel folytatni kíván — igaz sikerre csakis úgy számíthatunk, ha Kossuth Ferencz közvetlen részesévé válik munkánknak, ha ékes és meggyőző tollával mellénk szegődik, ha publicisztikai tevékenységét teljesen az „Egyetértésnek“ szenteli.

Pártszempontoknak alá nem vethető függetlenségünk teljes épségben maradásával felajánljuk lapunk hasábjait és kérjük, lépjen be újból főmunkatársnak az „Egyetértés“ szerkesztőségébe.

Budapest, 1903. január 31.

Az „Egyetértés“ szerkesztősége:

Fenyő Sándor, főszerkesztő.

* * *

Nagyságos

Fenyő Sándor
főszerkesztő urnak

Budapesten.

Szívesen ragadom meg az alkalmat arra, hogy az „Egyetértés“ olvasóközönségével újból állandó szellemi összeköttetésbe lépjek.

Az „Egyetértés“ multja és tradíciói több évig össze voltak kötve az én írói működésemmel, s amint a multban fentartotta a lap teljes függetlenségét velem és pártunkkal szemben, úgy a lap függetlenségének fentartása ezután is teljes lesz, már csak azért is, mert a szerkesztésbe befolyani nem fogok.

Magamnak is fentartván teljes függetlenségemet, bizom benne, hogy az „Egyetértés“-re, mint a magyar sajtó egyik legrégebbi és legtekintélyesebb orgánumára támaszkodva, sikerülni fog eszmémnek, törekvéseimnek és elveimnek diadalra jutását hathatósan előmozdítani.

Budapest, 1903. január 31.

Kossuth Ferencz,

E szerint Kossuth Ferencz ezentul csakis az „Egyetértés“-be fog írni.

Vida János férfi szabó

Mindszente, Ujsor-utca 795-ik szám.

A t. közönség szíves tudomására hozom, hogy több éven át nagyobb városokban szakmában szerzett tapasztalataim után Mindszente megtelepedtem és a legkényesebb igényeknek is megfelelő férfi szabói munkákat gyorsan és jutányos áron készítek. Ruhák tisztítását, igazítását, avagy átvásalást, gyorsan eszközölöm.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
Weisz Ignác.

14 krajczár

egy doboz cigaretta-hüvely. Ezen hüvelyek teljesen gliczerinmentesek. Jószágát bizonyítja az is, hogy meggyújtás után nem feketedik meg s teljesen végig ég.

Kapható: Weisz I. könyvnyomdájában.

Imakönyvek

rom. kath. részére. Nagy választék a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig férfiak, nők és gyermekek részére. Ezen imakönyvek saját beszerzési áron adatnak el.

Kapható: Weisz I. könyvnyomdájában.

Meghívó.

A „Mindszenti Önszegélyző Szövetkezet“ 1903. évi február hó 15-ik napján d. u. 2 órakor Mindszente saját helyiségében (Elekes Mihály ur házában) 15-ik (ujraalakulás 4-ik)

rendes évi közgyűlést

tart, melyre az összes tagok ezennel meghívotnak.

Elintézendő tárgyak:

1. Igazgatóság jelentése 1902. évről.
2. Számadások megvizsgálása és a felmentvény megadása iránti intézkedés.
3. A tiszta nyereség felosztása iránti intézkedés.
4. Pénztárnok és könyvelő tiszteletdíjai megállapítása.
5. Az igazgatóság és a felügyelő bizottság újra választása.
6. Pénztárnok és könyvelő választása iránti intézkedés.
7. Netáni indítványok.

Mindszente, 1903. január hó 24-én.

GELSY PÉTER,
igazgató.

SZŐLŐOLTVÁNYOK

szokvány minőségben és európai nemes gyökeres és sima vesszők mélyen leszállított áron. Oltványok ezre 90 — 100 frt.

Mindenk a legkiválóbb bor- és csemegefajokból, fajtisztán, teljes jótállással. Ha a szállítmány a megrendelésnek meg nem felelne, úgy az oda- és visszazárlási költségét, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenki ebbeli szükségletét az én költségemen házához szállítva tekintheti meg.

Előkerítés.

Gleditschia csemeték és magvak. Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nem hogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy, hogy a bekerített részek teljesen kulcsal zárhatók. — Minden rendeléshez rajzokkal ellátott fizetési és kezelési utasítás mellékeltek. Bővebb tájékozás végett színes fénynyomatu díszes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy oly könyvet kap ezzel, ki címét egy levelezőlapon tudatja, mely nincsen az a ház vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál. Így még azoknak is érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

DIÓCSEMETÉK. Kétéves, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Czim: „Érmelléki Első Szőlőoltvány-Telep“ Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid. 11—20.

Schottola Ernő, Budapest

VI., ANDRÁSSY-ÚT 2. SZÁM.

Legnagyobb raktár egészségügyi, kényelmi és sport-cikkben.

Szagmentesen záró szoba-klosettek. — Hygienikus köpödények.

Legjobb minőségű gummi sárczipők és hőczipők.

Korcsolyák és jégpatkók.

THERMOPHOR:

Testmelegítő, mely tűz nélkül a meleget 3—6 órán át tartja.

Betegtoló kocsik minden árban.

Minden osztályról külön árjegyzéket kívánatra ingyen küldetnek meg.

Nyomatott Weisz Ignác könyvnyomdájában.